

Komunistični paradiž

Komunizem zadnje čase silno dviga glavo. Njegovi preroki — in teh je legijon — že mislijo, da je tudi pri nas prišla njegova ura. Glasno nam obetajo svoja nebesa. Široka usta imajo in drzno čelo. Drzni in nesramni so brez primere. Seveda, saj so za to dobro plačani.

Kadar jim kaže, se znajo pa tudi potuhniti. Če treba, si napravijo pobožen obraz in se pomešajo med ljudi kakor nedolžna jagnjeta. Treba je poznati v ovčji koži krvoločnega volka!

Koliko ima ta volk na vesti zlotinov, ve ves svet. Kako le more še kak človek, ki ima v sebi troho poštenja in malo človeškega čuta, s temi ljudmi še kaj opraviti imeti, to je nerazumljivo! Vsak, kdor ve — in kdo tega ne ve? — koliko milijonov nedolžnih ljudi so komunisti pomerili in peklenko mučili, se jih mora sramovati in s studom od njih obrniti.

In vendar mu ljudje verjamejo in na limanice sedajo!

Zakaj ljudje komunizmu verjamejo

1. Ker se jim slabo godi. Komur pa se slabo godi, si želi zboljšanja. Zeli si spremembe. Samo da bo drugače, kakor je zdaj, pa bo boljše! Tako si mislijo. Vsakemu, kdor jim obeta zboljšanje, radi verjamejo. Kdo bi si pa ne želel zboljšanja! Ali pa ne veste, da obetati in dati je — dvoje? Kaj pa, če pride te dežja pod kap?! In ne le pod kap — pod točo, grom in strelo!

2. Ker ima komunizem v sebi nekaj resnice. A resnico pomešano z velikimi zmotami. Ljudje pa hlastnejo z resnico vred tudi po zmoti. A resnica mora biti čista! Brez vsake zmotne! Če med moko vmešaš le malo strupa, je kruh neužiten. Zavreči moraš vsega, ali se pa zastrupiš. In tako je s komunizmom. Samo da je tu strupa več kakor moke. In s tem strupom — pod plaščem resnice — zavaja in zastruplja ljudstvo.

3. Komunisti obetajo raj na zemlji. Zares, skromni niso v svojih obetih! A samo »gimpeljnič gredo na tak lim. Le lahkoverni ljudje verujejo v take sanje. Kakor otroci! Samo otroci verujejo, da so pravljice resnične, da kralj Matjaž spi pod goro, da bo vitez Črtomir rešil zakleto kraljičino in da jim bo sv. Miklavž prinesel. Tudi ljudje pričakujejo v komunizmu »Miklavžac. Videli pa bodo, kakšnega parkeljha bodo dobili! Ogledati si hočemo komunistični raj; če ni bolj pekel kakor nebesa.